

Lone Kühlmann
Det skal se nemt ud
355 sider
Gyldendal

Det ser så nemt ud, når udenrigskorrespondenterne fortæller, eller når TV-avisen ruller over skærmen. Vi ved naturligvis godt, at der ligger et enormt arbejde bag, og at korrespondenterne er trænede i at få det til at se legende let ud.

Lone Kühlmann er en blandt mange medie-personligheder, der gennem årene har formået at få alting til at se let ud. Nu understreger hun det ved at udgive en bog, der får læseren til at fare gennem siderne -, ganske enkelt fordi den er spændende, skrevet spændende og er legende let at komme igennem.

Selv om vi netop kommer igennem et virvar af kompleksiteter som Ronald Reagens løgnehistorie om Iran Contragate, om moderens depressioner, overværelse af napalmnedkastninger - og et godt interviews opbygning. Lone er inde på, at en god stemning er meget bedre end et hav af velforberedte spørgsmål og når hermed ind til kernen af egentligt samvær mellem folk: Sørger man for at være venlig og imødekommende og sørge for den gode stemning, så kommer der det bedste ud af alting.

Let og ubesværet fortæller hun ganske kort om, hvordan hun overværede en forestilling i Wieneroperaen med Carter og Bresjnev, om hvem der virkelig stod bag kuppet i Spanien i 1981, og hvordan hun selv blev prikket med en bajonet, da hun skulle dække kuppet ventende tvillinger. Og med sin vanlige Kühlmanske lune siger hun:

"Demokratiet i Spanien holdt og holder. Det gjorde tvillingerne heldigvis også. Men jeg kan ikke understrege nok, at det er en dårlig idé at tage til militærkup i Spanien - eller ethvert andet sted - når man er tre måneder henne med tvillinger".

Tillige indeholder mange, fine informationer om interviewet med Sean Connery, om afskedsfesten i DR for Flemming Madsen, for Lones bratte afgang fra Alt for Damerne, hvordan hun også er blevet faldet i ryggen af dem, hun troede var venner.

En flot bog om en lang og flot karriere med mange gode referencer til den almindelige læsers liv. Man behøver ikke tage tingene så tungt, selv om de er svære.

Det er muligt, Lone selv har haft det svært i perioder. Men set på skrift lader hun ikke det fylde. Mest af alt munterheden og taknemmeligheden over et begivenhedsrigt liv. Det kan man lære af bogen. At selv om tingene ser svære ud, så kan de beskrives let -, og så er de det jo også.